

УКРАЇНА

(19) **UA** (11) **49380** (13) **U**
(51) МПК (2009)
A61C 9/00

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ
І НАУКИ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ
ВЛАСНОСТІ

ОПИС ДО ПАТЕНТУ НА КОРИСНУ МОДЕЛЬ

видається під
відповідальність
власника
патенту

(54) СПОСІБ ЗНЯТТЯ ВІДБИТКІВ ЩЕЛЕП

1

2

(21) u200911843

(22) 19.11.2009

(24) 26.04.2010

(46) 26.04.2010, Бюл.№ 8, 2010 р.

(72) КУЦ ПАВЛО ВАЛЕРІЙОВИЧ, НЕСПРЯДЬКО
ВАЛЕРІЙ ПЕТРОВИЧ

(73) КУЦ ПАВЛО ВАЛЕРІЙОВИЧ, НЕСПРЯДЬКО
ВАЛЕРІЙ ПЕТРОВИЧ

(57) Спосіб зняття відбитків щелеп шляхом накладання комбінованої індивідуальної відбиткової

ложки на щелепу та введення в неї відбиткової маси, який **відрізняється** тим, що спочатку встановлюють трансфери на імплантати, вводять відбиткову масу в зону розташування імплантатів, контролюючи при цьому їх положення, а після її твердіння, в другу частину ложки вводять нову порцію відбиткової маси і виконують відбиток частини щелепи поза зоною імплантатів.

Корисна модель стосується ортопедичної стоматології і може бути віднесена до способів, що призначені для отримання відбитків щелеп, які використовуються для виготовлення зубних протезів з опорою на імплантати.

Найбільш близьким за сутністю до способу, що заявляється, є спосіб зняття відбитків щелеп [1] шляхом накладання комбінованої індивідуальної відбиткової ложки на щелепу та введення в неї відбиткової маси.

Недоліком прототипу є недостатня точність виготовлення відбитків щелепи пацієнта, які необхідні для виготовлення зубних протезів.

Корисна модель, що заявляється, вирішує задачу покращення стоматологічного протезування пацієнтів.

Технічний результат, що досягається, полягає в підвищенні точності, виготовлення відбитків щелепи пацієнта.

Зазначена задача вирішується завдяки тому, що в відомому способі зняття відбитків щелеп шляхом накладання комбінованої індивідуальної відбиткової ложки на щелепу та введення в неї відбиткової маси, згідно корисної моделі спочатку встановлюють трансфери на імплантати, вводять відбиткову масу в зону розташування імплантатів, контролюючи при цьому їх положення, а після її твердіння, в другу частину ложки вводять нову порцію відбиткової маси і виконують відбиток частини щелепи поза зоною імплантатів.

Відмінною особливістю способу, який заявляється, є те, що спочатку встановлюють трансфери на імплантати, вводять відбиткову масу в зону

розташування імплантатів, контролюючи при цьому їх положення, а після її твердіння, в другу частину ложки вводять нову порцію відбиткової маси і роблять відбиток частини щелепи поза зоною імплантатів.

Трансфери дають більш точну інформацію про нахил та поворот імплантатів відносно щелепи пацієнта, тому завдяки їх встановленню на імплантати відбиток з трансферами дозволяє відтворити більш точну модель щелеп пацієнта. Оскільки відбиткову масу в зону розташування імплантатів вводять, контролюючи при цьому положення трансферів, то трансфери під час подачі відбитковій маси в зону розташування імплантатів, і після її застигання відносно щелепи залишається нерухомими. Процес твердіння відбиткової маси часто супроводжується зміною її температури та питомої ваги. Наслідками цього є поява в відбитку внутрішніх напружень, спотворення його форми та розмірів. Це спотворення пропорційне товщині та габаритам відбитку. Так як процес виготовлення відбитків розділено на дві частини: окремо вводять відбиткову масу в зону розташування імплантатів і окремо - в частину ложки поза зоною імплантатів, то це дає можливість підвищити точність виготовлення відбитку щелепи, за рахунок зменшення габаритних розмірів кожної окремої частини відбитку. Сприяє підвищенню точності відбитка та моделі щелепи також те, що першим роблять відбиток зони розташування імплантатів, бо похибки відтворення форми та розмірів щелепи в цій зоні найбільше впливають на якість протезування.

Спосіб здійснюється наступним чином. Після

(13) **U**
(11) **49380**
(19) **UA**

закінчення адаптації імплантатів в щелепі пацієнта, до відповідних з'єднувальних елементів імплантатів приєднують трансфери. На щелепу пацієнта накладають відбиткову ложку таким чином, щоб трансфери проходили в отвори відбиткової ложки не торкаючись її стінок. Ложку в зоні розташування імплантатів заливають відбитковою масою, наприклад надміцним швидкозастигаючим гіпсом, за допомогою шприца зі зрізаним кінчиком. При цьому слідкують щоб положення трансферів під час подачі та твердіння відбиткової маси не змінювалось. Після закінчення твердіння відбитку

нову порцію відбиткової маси вводять в другу частину ложки поза зоною імплантатів. Відбиткову ложку з відбитком знімають з щелепи пацієнта після закінчення твердіння другої частини відбиткової маси. По отриманим відбиткам виготовляють робочу модель щелеп пацієнта, а на його основі - протез, що заміщує дефекти зубних рядів пацієнта.

Література

1. Дентальная имплантология: Основы теории и практики: Научн.-практ. пособие / В.Л. Параскевич. - Мн.: ООО "Юнипресс", 2002. - 368с.